

HOLMESTRAND KOMMUNE
HØRINGSUTTALELSE TIL
NOU 2004:13 "En ny arbeids- og velferdsforvaltning".

Rattsø-utvalgets innstilling representerer neppe den effektivisering av de offentlige velferdstjenestene som det var lagt opp til gjennom Stortingets behandling av St.mld. 14 (2002-2003) og forutsatt i utvalgets mandat. Dette i hovedsak i forhold til fortsatt skille av inntektssikring mellom kommune og stat og da også skille i forhold til tiltaksrekken. Det vil også med stor grad av sannsynlighet bli slik at svært mange av de som defineres som arbeidssøkere som skal motta arbeidssøkerstønad og være arbeids og inntektstatens ansvar vil ha behov for supplerende økonomisk sosialhjelp. De som ikke defineres som arbeidssøkere vil forbli et kommunalt ansvar, og dette er de som krever mest bistand og faglig innsats. Det er samtidig denne gruppen som ofte har det mest omfattende behovet for økonomisk hjelp, selv om sosialhjelpen i prinsippet er ment å være en kortvarig hjelp til selvhjelp.

Det antas at det kan hentes ut betydelig samordningseffekt ved klarere samordning av aetat, trygdeetaten og den kommunale sosialtjenesten. En slik samordning bør inkludere all økonomisk sosialhjelp, etter lov om sosiale tjenester. På denne måten kan man sikre en mer helhetlig tjeneste for brukerne, og slik styrke arbeidslinja. Dette er også viktig i forhold til å redusere kostnadsoverveltningsproblematikken mellom stat og kommune, en problematikk som sterkt bidrar til at brukere kan bli gjort til "kasteballer" mellom tjenestene.

Hovedpoenget med den nye arbeids- og inntektsetaten må være at den omfatter all midlertidig inntektssikring, samtidig som den har et helhetlig ansvar for å bidra til å få flest mulig mennesker ut i inntektsgivende arbeid av ulike slag. Sosialhjelp, dagpenger, arbeidssøkerstønad, attføring, midlertidig uføretrygd osv. må sees i sammenheng, slik at "kasteball"-effekter reduseres eller elimineres, og slik at ikke systemer kan virke mot hverandre. Saksbehandlerne i arbeids- og inntektsetaten vil ha de helhetlige virkemidler som er nødvendige for å bidra til arbeidstreningstiltak, kurs, utplasseringer og andre muligheter for å få folk inn (igjen) i arbeidslivet. En slik samordnet arbeids- og inntektsetat bør kunne etablere gode samarbeidsrelasjoner til kommunens sosialtjeneste, hva enten dette gjelder boliger, hjemmetjenester eller rustiltak, samt med kommunalt barnevern, helsetjenester osv.

Det burde i forhold til reformen ligge til rette for at det i forhold til inntektssikring maksimalt er to etater å forholde seg til, hvor grensedragningen kan gå mellom de som vurderes som kandidater til deltakelse i arbeidslivet på ett eller annet nivå, og de som utdefineres helt fra arbeidslivet. Den første gruppen må forholde seg til arbeids- og inntektsetaten og den andre gruppen til pensjonsetaten.

Arbeids- og sosialdepartementet
Vedlegg
s.nr. 200400403-57

Under disse forutsetninger støttes forslaget om å etablere en ny, felles arbeids- og inntektsorganisasjon for å styrke arbeidslinja, og opprettelse av en ny organisasjon for pensjoner, familieytelser og helserefusjoner. I den grad det er mulig bør det også legges til rette for en felles førstelinje, fysisk samlokalisert. Det vil være en fordel om også ansatte i den nye "pensjonsetaten" er lokalisert samme sted.

Holmestrand kommune 27.10.2004